

A Szentlélek kitöltetett

Istentiszteletekre járó emberek többsége tudja, hogy a karácsony a megtestesülés ünnepe, a húsvét a feltámadásé, pünkösöd a Szentlélek kitöltetéséé. Látja és körülhatárolja a megtestesülés és a feltámadás csodáját a karácsonyi, illetve húsvéti mozzanatokban.

Azonban sokan nem tudják, és nem látják világosan a pünkösöd lényegi vonzatát, hogy a Szentlélek Isten a földre jött, a Pártfogó közénk jött. Ha őszinték vagyunk, köreinkben nem csak a „nem tudók” vannak jelen, hanem azok is, akik félre értelmezik, netalán tévesen közlik a Szentlélek kitöltetésének tényeit és következményeit.

Jézus Krisztus amikor a Szentlélekről beszélt, a Jn 14. és 16-ban, mint Pártfogót mutatta be, akit az Atya majd elküld közénk. A Pártfogó szerepe az, hogy Isten velünk lesz (Jn 14:16b), hogy meggyózi a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében (Jn 16:8).

Istenfélelmünket a Szentlélek nélkül nem is tudnánk gyakorolni. Ő az, aki nap mint nap arra készítet, hogy megtérésünk ne csak egy valamikori döntés, hanem életvitel legyen: ismerjük fel a bűnt, ragaszkodjunk az igazsághoz és tartsunk ki mellette, valamint ne feledjük el, hogy Isten a bűnt megítéli.

Akiben Isten Lelke van és az ő uralma alatt él, annak az embernek a megtérése életvitel, ragaszkodik a Biblia igazságaihoz és kitart mellette – emlékezzünk a Páli intésre: az utolsó időkben azok vesznek el, „*akik nem szerették az igazságot*” (2Thesz 2:10b).

Sajgó szívvel látom, hogy gyülekezeteinkben egyre többen vannak, akiknek fontosabb az önérdék, az érzések, mint Krisztus ügye, vagy Isten igazságai. Mit ér a valamikori megtérés, ha nem követi életvitel? Nem az emlékeinkből kell élnünk, hanem a jelenben kell istenfélelmet gyakorolnunk ahhoz, hogy igazi és őszinte Isten követők legyünk. Mindez nem megy csak úgy, önszuggesztíoból, a Szentlélekre van szükségünk! Ezzel sokan egyet értünk, de itt szoktak jönni a téves értelmezések a Pártfogóról és annak munkájáról!

Sokan felhívják a figyelmünket a Szentlélek-keresztségre. Megjegyzem, a Biblia int bennünket a Lélekkel való betöltekezésre (Ef 5:18); a Lélek egységének megőrzésére (Ef 4,3); arra, hogy ne szomorítsuk meg a Szentlelket (Ef 4,30); Lélek szerint éljünk (Gal 5:16.25); ne oltuk meg a Szentlelket (1Thessz 5,19), de nincs intés a lélek-

A felvétel a Magas-Tátrában készült, a váradi fiatalok tavalyi kirándulásán. Fotó: ifj. Antal Dezső, Biharszentjános.

keresztségre (érdekes, az ApCsel 1., és az evangéliumok jövő időben beszélnek róla, az ApCsel 1. után múlt időben szerepel), „*Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté keresztteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rab-szolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg*” (1Kor 12,13).

A Lélek jelenléte az életünkben nem annak a függvénye, hogy hogyan érzem magam. Nem arra vagyunk elhívva, hogy a kellemes és kellemetlen dolgok között tegyünk különbséget, hanem a jó és a rossz között, az igazság és a hamis dolgok között – erre kell figyelnünk pünkösöd ünnepe kapcsán is.

Alexander Seibel írja: „Korábban így szóltak az emberek: Meg van írva! Ma egyre gyakrabban ezt halljuk: Ilyen élményem volt. De hitünk nem az élményeken vagy érzéseken alapul, hanem Isten ígétjén és tényeken!”

Nem az élmények ellen beszélek, hiszen Isten adhat élményeket és ad is nekünk és gyülekezeteinknek, de különbség van az élményhajhászás és az őszinte Istenre való hagyatkozás között. (Folytatás a 2. oldalon.)

Látni akarjuk Jézust!

„És mikor ezeket mondotta, az ő láttokra felemelték, és felhő fogá el őt szemeik elől.” (ApCsel 1,9)

Az üdvörténelem folyamán Isten lehetővé tette, hogy láthassuk Őt. „Az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. (Jn 1,14)

„Nagy a kegyességnek eme titka.” (1Tim 3,16a)

A testben megjelent Isten látható volt

1) Betlehemben – Az angyal utasítása alapján a pásztorok a betlehemi jászolban megtalálták őt. Heródes király a napkeletről érkezett bölcseket Betlehembe küldte. A főpapok és írástudók a próféták írásai szerint Betlehemet jelölték meg Jézus születése helyeként. A csillag elvezette őket oda, és megláthatták, hogy az Ige testté lett. Egyszerű, szegény embereknek, valamint gazdag bölcseknek lehetővé tette Isten, hogy meglássák a testben megjelent Istent.

2) Jeruzsálemben, a templomban. Amikor Jézust a szülei felvitték a templomba a törvény szokásai szerint (2Móz 12,2). Láta őt az agg Simeon és bizonyosságot tett róla a Szentlélek által. Hasonlóképpen Anna próféta-asszony is. Tizenkét éves korában ámulatba ejtette a papokat, írástudókat azzal, ahogyan beszélt Isten dolgairól.

3) A betegek és bűnösök között. Felrótták neki, hogy együtt van a bűnösökkel. Ő így válaszolt: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem bűnösöket hívjak megtérésre. (Mk 2,17)

4) Tanítványai körében, amikor együtt ettek, együtt utaztak. Megsokasította a kenyeret, hogy tanítványai által megelégtse az éhező sokaságot.

Lecsendesítette a vihart, „kisímitotta” a hullámokat. Isteni hatalommal cselekedte ezeket.

5) A GOLGOTÁN – Miután a vallási és polgári hatóságok halálra ítélték, két gonosztevő között megfeszítették. A kereszten imádkozott ellenségeiért, meghallgatta a lator kérését, végül ezt mondta: **ELVÉGEZTETETT!**

A testben megjelent Isten elvégezte a megváltás munkáját. Majd sirba tették, kővel eltakarták, de feltámadása után újból látható lett. A szemtanúk bizonyosságot is tettek arról, hogy látták őt.

Ahhoz, hogy a feltámadt és megdicsőült Krisztust ma valaki megláthassa és megismerje, szükséges az, amit az ige kijelent: „Serkenj föl aki aluszol és támadj fel a halálból, és feltámad tenéked a Krisztus” (Ef 5,14).

Az apostolok igehirdetése azért volt hiteles, mert látni akarták és látták a feltámadott Krisztust. És nem tudtak hallgatni vele. „Mert nem tehetjük, hogy a miket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” (ApCsel 4,20)

Ma is csak azoknak hiteles a kereszttyénségük, bizonyágtételük, akikben a feltámadott Krisztus él, és az ő ereje munkálkodik. Akik elmondhatják: „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.” (Gal 2,20)

A mennybemenetelekor a felhő ugyan eltakarta a tanítványok testi szemei elől Jézust, de nem választotta el őket tőle. A bűn választ el Krisztustól!

A hívők mindig látni akarják Jézust.

Hála Istennek, a lelki látás ezt lehetővé teszi. Az énekiró szerint „A kereszt az a hely, hol feltűnt reggelem, Vak voltam, ott megnyílt a szemem”.

Jézus a világ Világossága!

Az újjászületett ember mindig látja Jézust, a Világosságot. Lehetnek borús, nehéz napok a hívő életében is: próbák, betegségek, gyász és kísértések, amikor támad a Sátán, de ő megígérte: „Veletek vagytok minden nap a világ végezetéig” (Mt 28,20/b).

A vele való közösség által békeségünk, örömünk és győzelmünk van, és lehet mindig. Mi, Krisztus követők hitben járunk. „A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11,1). „A reménység pedig nem szégyenít meg” (Róm 5,5).

Meggyőződésünk, hogy újra eljön Krisztus és mindenki meg fogja látni őt. (Jel 1,7). Azoknak, akik nem akarják látni és nem akarnak hallani róla, ez a találkozás ítéletet és kárhozatot jelent. Azoknak pedig, akik szeretik, várják és látni akarják őt, örök örömet és üdvösséget ajándékoz Jézus.

Melyik csoportba tartozol?

Ma még megláthatod Jézust, ha igyekezel, mint Zákeus: „És igyekezék Jézust látni, ki az” (Lk 19,3). Lásd meg, ismerd meg őt még ma! **Amen!**

ID. VERESS ERNŐ ny. lp.

A Szentlélek kitöltetett (Folyt. a címlapról)

Nem én szabom meg Istennek, hogy mikor milyen élményben-tapasztalatban részesítsen, hanem még ezt is az ő szuverén és jó akaratára bízom. Az akaratunk a tudatunkon keresztül „piszkálódik” meg, az érzéseink nem, azok jönnek-mennek. Jézus Krisztus nem az érzelmekre apellált, hanem a tudatra, hogy az embert akarati döntésre bírja: *Ekkor odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: „Halljátok, és értsétek meg!”* (Mt 15,10).

Jézus Krisztus és Szentlélek egyek, ezért bátran vallom: a Szentlélek harmonikusan olvad egybe az emberrel, de soha nem iktatja ki annak személyiségét, soha nem kerüli meg azt, soha nem használja azt médium módjára.

Az Újszövetség felhívja a hívő figyelmét arra, hogy engedjen a Lélek munkájának, olyan módon is, hogy egyre

éberebb és körültekintőbb, mert az ellenség szertejár, hogy megtévesszen, elnyeljen, ha kell akár élményekkel.

Az Újszövetség elutasítja a lélek minden jellegű passzivitását és éberségre, egészséges aktivitásra hívja fel a hívőket „Álljatok ellen!”, „Harcoljatok!”, „Vigyázzatok!”.

Drága testvérek, pünkösöd ünnepe kapcsán kérjük Istent, adja Lelkét belénk nap mint nap, ne szomorítsuk őt meg, legyünk éberek, vigyázzunk és szeressük Isten igazságait mindennél jobban. Végül pedig: vegyük komolyan Jézus Krisztus figyelmeztetését! „Mert hamis krisztusok és hamis próféták jelennek majd meg, jeleket és csodákat tesznek, hogy ha lehet, megtévesszék a választottakat. Ti azonban vigyázzatok: előre megmondtam nektek mindent!” (Mk 13,22-23)

PETYÁR LÓRÁND ifjúsági missziómunkás,
Ny.-Belvárosi gyül.

Hithős édesanya

Egy valódi hithősnek az életpéldája áll előttünk. Attól rendkívüli ez az asszony, hogy tudja, mikor mit kell tennie.

Nem tudunk olyan iskoláról, ahova házasság előtt álló lányok beiratkozhatnak, ahol megtanulhatnak, hogyan legyenek először is jó keresztyének, majd jó feleségek és felkészült édesanyák. Olyanok, akik a diplomaosztás után felelősségérzettel, és a házasság különböző szakaszaiban – minden igénynek megfelelően – tökéletes édesanyákként neveljék gyermekeiket. A tökéletes anyaságra, mint célra kell törekedni, de tanulni is. Segítsen ebben a 2Kir 4:8-37-ben olvasható történet.

Az Ószövetség „Mártája“

A sunémi asszony az Ószövetség „Mártája”, aki szívesen és figyelmesen gondoskodott az alkalmilag hozzájuk betérő próféta, Elizeus és szolgájának nyugalmaról és pihenéséről. Nem a férfi, hanem a nő veszi észre, hogy Isten embere szent (9. v.), ő jön a vendégszoba ötlettel. Milyen szépen tárja fel tervét: „csináljunk, kérlek...”, amit majd meg is valósítanak egyetértéssel.

Sára és Ráhel sorstársa (1Móz 18:10-14)

A szorgalmas szolgálatot a próféta szeretné honorálni és a legnagyobb ismerőseit emlegeti, akik közbenjárhatnak e családért: az ország első embere, a király és a fővezér. Géházi fogalmazza meg a fájó igazságot, és egyben a valódi szükségletet: „Nincs fia, és a férje vénember.” Elizeus olyat ígér, ami a legdrágább egy zsidó nőnek – fiúgyermeket: „egy év múlva fiút ölelsz”. Akár hiszik e sorstársak, akár nem, a prófétai szó nemcsak emberi jókívánság, hanem isteni kijelentés, ami bizonyosabb, mint a hajnal érkezése az éjszaka után.

Sebzett anyai szív

A mezőről fejfájással hazahozott gyermek az anya ölébe kerül. Ott tartja féltett gyermekét, de minden szeretete és gondoskodása ellenére délben az meghalt. Ez a nő nem küldött orvosért, nem jajveszékelt, nem számol be senkinek sem a tragédiáról, elfojtja sírását és a halott gyermeket az Elizeus számára készített felső szobába viszi, ráfektet a próféta ágyára és rázárja az ajtót. Ábrahám az oltárra teszi szeretett, egyetlen fiát. Ez az asszony a próféta ágyára, rázárva az ajtót, mert ott, abban a helyzetben minden emberi segítség csak ártott volna.

A bölcs asszony, aki építi a maga házát

Nem terheli e nő a férjét a halott gyermek fájdalommal, az mit sem sejt a helyzet komolyságáról. Szóba sem kerül a gyermek, csak annyit kér a férjétől, hogy küldjön egy szolgát és adjon egy szamarat, mert sürgősen el kell mennie az Isten emberéhez. A férj Isten emberével kapcsolatosan nem tud másra gondolni, mint vallásos ünnepekre, istentiszteletekre. Ezért nem érti e nagy sietés okát.

Grafika: Megyesi József ny. lp.

E csodálatraméltó, istenfélő édesanya nem nyitja meg szívét Géházi kérdésére sem, sőt a mi értelmezésünk szerint hazudott neki, de amikor az Isten emberével találkozik, már nincs rejtegetni valója. Előbb a lábát karolja át, majd kérdez: „Vajon én kértem-e fiát az én uramtól? Nemde nem mondtam-e néked: Ne csalj meg engemet?” Ahogy Jézus nem tesz szemrehányást Mártának a Lázár sírjánál tett vádaskodásáért, úgy Elizeus is valódi együttérzésről tanúskodik. Mert nehezebb elveszíteni egy gyermeket, mint elhordozni a gyermektelenség fájdalmát!

A hithősök sorában

Egy valódi hithősnek az életpéldája áll előttünk, utal rá a Zsid 11:35 is, mert feltámadás által visszanyerte halottját. Az asszony boldogan vette át fiát. Nincs feljegyezve hogy mondott-e köszönetet, vagy legalább egy szót is a sunémi anya – nagy bánat, de nagy öröm miatt is képtelen az ember beszélni – de mielőtt kivitte volna feltámadt fiát a próféta szobájából, leborult a földre.

Attól rendkívüli ez az asszony, hogy mindig tudja, mikor mit kell tennie, békés látogatások, vagy éppen drámai krízishelyzetekben is. Kíváncsi, hogy tegyen Isten minden gyakorló, vagy jövőző édesanyát bölccsé, legyenek áldássá környezetüknek, de legfőképpen családjuk számára! Ámen.

NAGY ISTVÁN lp., Szilágynagyfalu

Keresztyén nők: jó illatként a világban – – A MEGELÉGEDETTSÉG

Női csendesnap Lupényban

Női csendesnapot tartottunk a lupényi imaházban, március 2-án, szombat délután. Sokan eljöttek városunkból, sőt még a vajdahunyadi és dévai gyülekezetből is érkeztek testvérnők, kik női karban énekeltek. Raina Ottó lelkipásztor és felesége, Hajnal szolgáltak közöttünk.

Raina Hajnal testvérnő a „Keresztyén nők – jó illatként a világban” témakörben a megelégedettségről tartott előadást (2Kor 2,15-16). Elmondta: a jó illatnak van ereje, hatása. Nekünk is van egy belső lelki illatunk. S ami van belül a lelkünkben, azt árasztjuk az emberekre. Bensőnk megnyilvánul szavakban, tettekben, viselkedésünkben. Sokszor tapasztaltuk, hogy áldást nyertünk súlyos betegek ágya mellett, akik az Úrban erősek voltak és a Krisztussal való

közösség áldásait terjesztették magukból, mert békesség, elégedettség volt a szívükben. A parfümkészítéshez sok alapanyagra van szükség.

A mi illatunk is több tényezőből tevődik össze: szeretet, megértés, kedvesség, jóindulat az emberek iránt – melyeket Krisztustól nyerünk, a Szentlélek gyümölcseként. Nagyon fontos a megelégedettség; mi nem ezzel születünk, de Pál apostolhoz hasonlóan megtanulhatjuk (Fil 4,12-13). Krisztusban van erő minden körülménnyel szemben. Viszont, ha másokhoz hasonlítgatjuk magunkat, mindjárt elkezdünk irigykedni, elégedetlenkedni.

Az elhangzottak alapján alaposan megvizsgálhattuk magunkat, miként árad belőlünk az elégedettség krisztusi illata öt vonatkozásban: életkörülményeink, anyagi helyzetünk, egyéniségünk (amilyenek Isten megteremtett), valamint szerepünk (elhivatásunk) és kapcsolataink elfogadásában!

„Nem mi szabjuk meg életkörülményeinket, de azt mi döntjük el, hogyan reagálunk rájuk” (Rick Warren). Isten számára sokkal fontosabb az, ami bensőnkben történik, mint ami körülöttünk zajlik; körülményeink által formálja szívünket az ő hasonlatosságára.

Raina Ottó lelkipásztor 2Kir 4,8-37 alapján a súnemi asszony történetéről tanított. Az igeszolgálatok meghallgathatók a vajdahunyadi baptista gyülekezet honlapján <http://baptista.ro/vajdahunyad/igeh.html>

BORZÁSI SÁNDORNÉ GYÖNGYI

Felhívás

A törvény értelmében, ebben az esztendőben személyi jövedelemadónk 2%-át felajánlhatjuk nonprofit szervezeteknek jövedelmi forrásaik kiegészítésére. A szalárdi **FILADELFIA NOOM** öregotthon vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik szeretnének élni ezzel a lehetőséggel az öregotthon javára. Ezt az éves globális jövedelemadó-bevallásakor lehet megtenni, május 15-ig, egy formanyomtatvány kitöltésével. A nyomtatvány letölthető: www.filadelfianoom.ro/formular230.doc (mintapéldányt a Szeretet húsvéti postázásakor küldtünk a gyülekezeteknek, amit szabadon lehet fénymásolni). Azok a személyek is élhetnek ezzel a lehetőséggel, akik nem kötelesek a globális jövedelemadó-bevallás leadására. Köszönjük szépen a támogatást! A Filadelfia vezetősége nevében **MIERLUT JÓZSEF**, Szalárd

Az Úr ma is munkálkodik és embereket hív el szolgálatára

Gyülekezeti vén avatása Szatmárnémetiben

Szép tavasz eleji vasárnapra ébredtünk Szatmárnémetiben március 3-án. A nap ünnepélyességét nem annyira az időjárás határozta meg, mint inkább az, hogy Nagy Kasza Zoltán testvér vénné avatására kerülhetett sor gyülekezetünkben.

Régi imatémája volt a testvériségnek egy újabb avatott lelkimunkás szolgálatba való állítása, látva a nagy missziómezőt (a városi és a környező falvakban fennálló lelki szükséglet). Több havi imádkozás és beszélgetések nyomán a gyülekezet úgy döntött, hogy egyik előljáróját, említett testvérünket vénné avatja.

Az ünnepi istentiszteleten imára Nagy Kasza Zsolt és Nagy Tamás buzdítottak a Mt 9:35-10:1 alapján. Kértük az aratás Urát, rendeljen még munkásokat aratásába.

Szűcs Sándor helyi lelkipászor köszöntése után Isten ígéjét Pardi Félix kémeri lelkipászor, a zilahi missziókerület elnöke hirdette 1Sám 3:1-21 alapján. Sámuel elhívásának idejéről, módjáról, nehézségeiről és bizonyítékáról hallva, többünkben is megfogalmazódott az a fohász, hogy bár használhatna az Úr eszközként az ő kezében, és ahogy testvérünk mondta, félelem nélkül vállaljuk Isten egyenes üzenetét.

Az avatás pillanatait dr. Kovács József lp., az avatóbizottság elnöke, szövetségünk főtitkára vezette be, az idevonatkozó ígéket idézve ApCsel 6: 1-7, 13:1-3 alapján.

Avatandó testvérünk bizonyosságtételében elmondta, hogyan tapasztalta meg az Úr megérintő kegyelmét az 1976-os ébredés idején, mindössze 9 évesen, majd hogyan adott az Úr 18 évesen új odaszánást és döntést életében. Kitért a legfontosabb szol-

Áldáskérő imát mondott (balról jobbra): Nagy Kasza Lőrinc, Kovács József, Kovács Barna, Szűcs Sándor, Ivánitzki István és Pardi Félix.

gálati területeire is, a 2003-ban alakult teremi cigány gyülekezetnek azóta is missziós felelőse.

Miután az avatóbizottság tagjainak kérdésére válaszolt testvérünk, a kézrátétele imádkozás percei következtek. Az avatóbizottság tagjai voltak: dr. Kovács József, Pardi Félix, Szűcs Sándor lelkipászorok, illetve a helyi gyülekezet három felavatott vénje, Ivánitzki István, Kovács Barna és Nagy Kasza Lőrinc. Ezután köszöntések hangzottak el. Egy énekesegylet szolgált, majd a fentebb említett gyülekezeti vénnek köszöntötték a negye-

dik társat. Nagy Kasza Lőrinc a 2Tim 3:14-17 alapján bátorította testvéröccsét, majd Kovács Barna és Ivánitzki István a Jer 1:18 illetve az 1Tim 2:1-5 alapján buzdították a szolgatársat.

Szűcs Sándor lp. záró szavai és Pardi Félix lp. imája után azzal az örömmel térhetett haza az evangélizáló esték előtt álló gyülekezet, hogy az Úr ma is munkálkodik és embereket hív el szolgálatára. Imánk, hogy az ő munkáját minél többször és több helyen megtapasztaljuk.

VÉKÁS BENJÁMIN

HIRDETÉS – Ingyenes bibliatanulmányozó és missziós jellegű anyagok rendelhetők gyerekek és felnőttek részére!

A kiadványok címeiből: Fedezd fel az igazi békességet, örömet és célt, Bandi füzetek, Két út, Isten mindenkiről gondoskodik, Isten szeret bennünket, Tomi cédulái és más történetek, Veszélyben a lángok között, Biblia – calea catre cer, O scrisoare pentru tine, Evanghelia dupa Ioan de studiu, Evanghelia dupa Ioan, Új Testamentom (Károli fordítású Újszövetség, Egyéb iratmissziós anyagok.

Tisztelettel és szeretettel, **IFJ. MOLNÁR ÁRON**, tel. (vodafone): 0735-787688, tel. (orange) 0754-200020, moltrans@yahoo.com
Postacím: Str. Ciucaș nr. 1 ap. 12. Târgu Mureș Cod. 540399, jud. Mureș

Mennyi mindenre tanított Isten?!

Egy megnövekedett közösség élén áll, 181 taggal szaporodott az utóbbi tíz évben a gyülekezet.

Annak idején erősen tiltakozott az ajánlatra, hogy teljes idejű lelkimunkásként szolgáljon, mint ahogy korábban, a várad-környéki missziós utakon is elképzelhetetlennek tartotta, hogy imaórát vezessen, majd hirdesse az igét. Túl volt ekkor már élete derekán, negyedszázadot dolgozott egyfolytában kenyérkereső szakmájában...

Avatásának tízéves évfordulójáról emlékezhetett meg húsvétvasárnap **Kajcza János** testvér, a Nagyvárad-roma gyülekezet lelkipásztora. Az ünnepségre akkor a nagyvárad-belvárosi imaházban került sor 2003. március 30-án. Alább következik a beszélgetés első fele: neveltetése, házassága és megtérésének története.

Milyen családban nőtt fel a testvér?

– **Kajcza János** (a fotón): Nagyon szegény családból származom, hatan voltunk testvérek. A nővéremmel és az öcsémel mi Váradon születtünk. Édesanyámnak a korábbi házasságából már volt három gyermeke: két lánya és egy fia. Így vette el édesapám, és hozta el Pósalakáról (a fiú ott nőtt fel, a két lány Váradon). Szüleim írástudatlanok voltak, de annak örülök, hogy édesanyám igyekezett iskolába járattatni. Szerettem tanulni, és elvégeztem a nyolc osztályt. Én azt hittem, hogy ennyi az iskola, és nincs tovább, anyám sem tudta. Így hát elmentem dolgozni a Solidaritatea cipőgyárba, munkahelyi képzésben tanultam szakmát. 21 évet dolgoztam ott egyfolytában. A fordulat után létszámleépítés jött, és megszűnt az alkalmazásom. Akkor már hívő voltam, és nyitottam egy cipőjavító műhelyt. Ott dolgoztam körülbelül négy évig, az idő alatt kezdtem el a Timóteus bibliaiskolát.

Hány éves korában nősült?

– 17 éves koromban, mint ahogy a cigányoknál ez akkor szokás volt (sajnos, nem volt senki, aki felvilágosítson, vagy tanítson). Egy 13 éves lányral lakodalmat csináltunk, de négy hónap után otthagytam (megütöttek, és az apja ígerte a verést, erre én megijedtem és elmentem). Aztán egy másik 13 éves lányt vittem haza. Jóval később esküdünk meg, mikor már jött

a második gyerek, hogy ne vigyenek katonának. 11 évig laktunk együtt, volt négy gyerekünk, amikor a feleségem elhagyott, egy másikkal jött össze. Vitte a két lányt, meg a kisebbik fiút, a nagyobbik fiú már nem ment oda, ő nálam maradt. Három évig éltünk külön. Nem csak ő volt a hibás. Akkor még nem láttam, hogy én milyen gonosz vagyok, miket csinálok, és én magam teszem tönkre az életemet.

Mikor találkozott hívőkkel?

– 1984-ben, 28 éves koromban, amikor a feleségem elhagyott...

Próbálkoztam sok mindennel: szórakozni, ami után még üresebb lettem, megházasodni, de senki nem vállalta. A templomba is el-elmentem, imádkoztam, hogy Isten hozza haza a feleségemet. Elmondtam a Miatyánkot, az Üdvözlégy Máriát, amit tanultam a szüleimtől, de folytattam a bűnös életemet, mint tudatlan ember. Borzasztó volt az a fél év, nem tudtam aludni, lefogytam, csont és bőr voltam – zsákutcába kerültem, hogy meg-lássam, szükségem van Istenre.

A cipőgyárban két román hívő fiú beszélt nekem Jézusról, azt ajánlották, hogy keressék egy evangéliumi gyülekezetet, hívtak az övékébe is, de én nem tudtam románul, így jöttem el a belvárosi baptista gyülekezetbe... Először nem sokat értettem, de elmentem másodjára, harmadjára is, és éreztem, itt van Isten, ő tud rajtam segíteni, de mikor kijöttem az imaházból csak cigarettáztam tovább, jártam diszkóba...

Egyszer a bibliaórán felállt egy testvér (maig sem tudom, hogy kicsoda), és elmondta a megtérését: presbiter volt (a család többi tagja hívő), és úgy gondolta magáról, jó helyen jár, mert elmondta ő a Miatyánk imádságot, de a gondolatai másfele kószáltak, és hazajött a templomból úgy, ahogy elment. Amint hallgattam, arra gondoltam: hát én is ilyen ember vagyok, hogy csak mondom a Miatyánkot, de üres a

szívem. Majd amikor arról szólt, hogy csak úgy hallgatja meg Isten az imádságunkat, hogyha befogadjuk az Úr Jézust, mert ő a közbenjáró, akkor én döntöttem a szívemben. Úgy történt az Úr, hogy nem tudtam a sírástól beszélni. Zeffér Béla testvér mellett ültem (akit ismertem, mert a felesége nálunk dolgozott a cipőgyárban), neki próbáltam megnyílni, de alig tudtam beszélni a sírástól.

Aztán hazamentem örömmel, reménységgel. Szüleim és testvéreim észrevették, hogy történt velem valami, mert azelőtt mindig szomorkodtam. Én is csodálkoztam magamon, hogy megvilágosított Isten: „én magam tettem tönkre az életemet!”. Akkor gyűlölet támadt bennem a bűn iránt és összemorzsoltam a cigarettát, attól a pillanattól elhagytam az italt is, a diszkót, a világi szórakozásokat – az Úr adott nekem erőt.

Hogyan kapta vissza a feleségét?

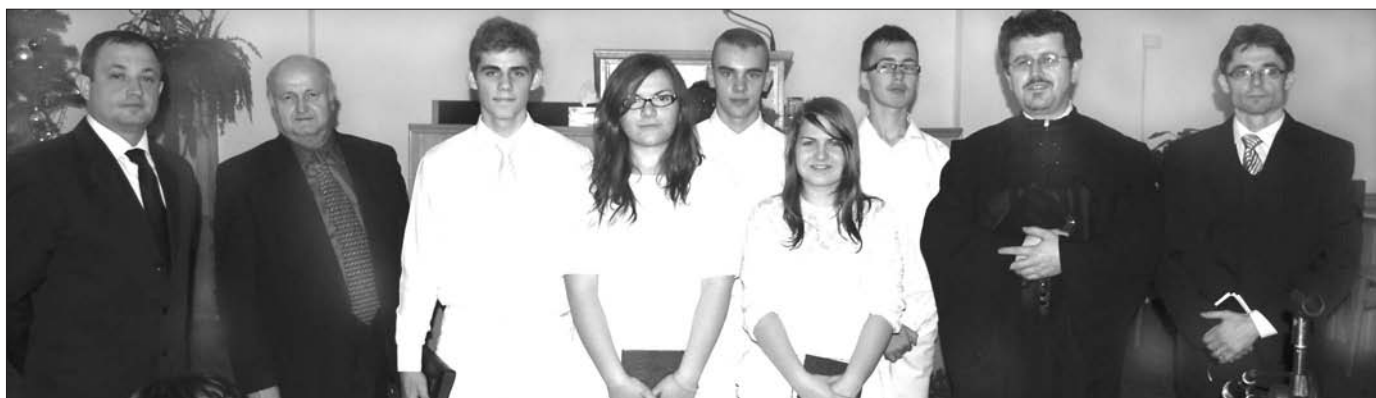
– Egy évig imádkoztam a feleségemért, böjtöltem hetente kétszer (a másik évben már nem bírtam csak egyszer egy héten), lehetetlennek tűnt, hogy ő megtérjen. Üzente vissza, hiába imádkozom, mert ő gyűlöl engemet, ő nem akar hívő lenni. Az ördög is kísértett: hiába imádkozol, látod, hogy nincs Isten, nem hallgatja meg, nem jön haza a feleséged. Mindezek ellenére belül éreztem azt a békességet, amit Isten adott, amihez fogható azelőtt sohasem tapasztaltam, hogy a világ, a szórakozás, meg a bűn nem adta meg a remélt örömet. Amikor meg elestem valamiben, becsapott a gonosz, akkor megint éreztem, hogy nincs békességem. Megint jöttem Jézushoz, és megvallottam a bűneimet.

Miként történt fordulat?

– A cipőgyárunk mellett volt a 2. sz. román imaház, a mostani Emanuel. Amikor délutános voltam, csütörtök esténként, többször elkérezkedtem a mestertől, hogy mehessek az összejövetelekre, szerettem oda járni. ➤

Belényes – 2012. december 9-én, az országos parlamenti szavazás napján, Belényesben öt fiatal arról tett vallást szóban és tettben, hogy életük trónjára az Úr Jézus Krisztust ültették. Választásuk nem csak néhány évre, hanem az örökkévalóságra szól. Döntésüket kinyilvánítottak az ünnepre összegyűlt sokaság előtt. A bemerítési istentiszteletre a román testvérek Maranatha imaházában került sor. Mike József, helyi lelkipásztor a Zsolt 118:24-27-tel buzdított imára, majd a román gyülekezet korábbi és jelenlegi pásztorai: Viorel Clintoc (USA) és Ilie Morar szolgáltak köszöntéssel, valamint alkalmi üzenettel. Igét Boros Róbert temesvári lelkipásztor hirdetett az ApCsel 16:25-34 alapján. Ezt követte az öt fehér ruhás fiatal: Boros Beatrice, Boros Johanna, Mike Barnabás, Molnár

Gedeon és Erdei Otniel bizonyágtétele, a Belényes-környéki Ászáf Tin-ifi Kórus énekeivel keretezve. Johannát édesanyja vezette Krisztushoz, a többiek pedig nyári táborozások alkalmával hívták be az életükbe az Úr Jézust. A kezdeti döntés tovább érlelődött bennük evangelizáló alkalmakon és a tanítvány-csoportban. Hitük megvallása után lelkipásztoruk, Mike József bemerítette őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, majd Boros Róbert és Dóczé Bálint lelkipásztorokkal együtt kézrátételes imával kérték rájuk Isten áldását. Végül pedig Boros Gyula testvér az Róma 8:1-2-vel bátorította őket. Gedeon a körösjánosfalvi, a többiek pedig a belényesi magyar baptista gyülekezet tagjaiként folytatják hívő életüket. (M.J)

⇒ A férfi, akivel a feleségem lakott, nagyon erőszakos volt, nem engedte el, ütötte-vágta. Végül a börtönben kötött ki. A feleségem a sok gond miatt bekerült a kórházba, a neurológiára – a gerincét fájlalta, de még inkább, hogy nem volt békessége. A lányomat kérdeztem: Szeretnék anyáddal beszélni, bemehek? Bementem, elmondtam azt a fél évet, amit zaklatottan éltem át, de találtam igazi békességet, és hogy itt nem tudják meggyógyítani, hiába a gyógyszer, egyedül Jézus adhat békességet. Elhitte, imádkoztam és eljöttem.

A feleségem akkor döntött a szívében, hogy tényleg az Istent akarja szolgálni. Az Úr adott neki békességet. Ment az orvoshoz, és kérte, engedjék haza, neki semmi baja nincs... Na, így jött ki a kórházból, és ment abba a gyülekezetbe, amelyiket említettem, a nagyobbik fiúval. Én akkor délutános voltam, tudtam, hogy a nagyobbik fiúval ott vannak az imaházban. Nyolckor elkérezkedtem a gyárból. Amint kiléptem a kapun látom, hogy jön szembe velem a feleségem... átölelt, megcsókolt és azt mondta: „Soha nem hagy el engem az Úr Jézus”.

Alig várta, hogy vigyem haza, de még nem vittem. Miért? Ezt is kihagytam az előbb. Írtam én többször neki levelet, amikor még együtt lakott azzal az emberrel. Persze, nem értette ő meg azt, amit én leírtam, meg az igever-

seket. De örültem, mert küldött vissza üzenetet, hogy majd haza jön...

Az a két és fél év nekem csodálatos volt, mennyi mindenre tanított Isten?! Itt a bizalomra tanított, hogyan? Többször is küldtem üzenetet, hogy mikor jön már haza, olyan nehéz volt a várokozás, de ő csak nem jött. Egy idő után már nem bírtam elviselni, és felkerestem, mikor az ember elment hazulról. „Na, most viszlek haza!” – mondtam, és összeszedtem a holmiját és beletettem egy lepedőbe, és fogtam őt is. Hát, eljött, nem lakott messze tőlünk.

Megörültem, hogy végre itthon van, de két hét után visszament. Borzasztó, hogy éreztem magamat. S aztán kaptam a 37. zsoltárból: „*Gyönyörködjél az Úrban, és megadja szíved kérését, hagyjad az Úrra a te útaidat, bízzál benne, majd ő teljesíti*”. Tehát Isten ott is tanított arra, hogy amit én csinállok az nulla. Tehát mindent őrá bízunk, mert ahogy a Jn 15-ben van: „*nálam nélkül semmit sem cselekedhettek*”.

Ezért nem engedtem most hazajönni, míg meg nem látom, tényleg megtért-e igazán? És akkor is jártam abba a keddi esti közösségbe, Gergely András testvérekhez. Oda elvittem a feleségemet. Soha nem felejttem el, Gergely Annus mondta csodálkozva: „Te Jani, mi imádkoztunk, de nem hittük el, hogy a feleséged megtér”. És az Isten csodát tett... Nagyon emlé-

kezetes, épp Bálint Pál tv. is ott volt, ő buzdított minket és tanított az igéből. És a feleségem, ahogy én sírva kiöntöttem valamikor a szívemet, úgy vallotta meg ő is a bűneit.

A gyerekek is megtértek?

– A nagyobbik lányom, Tünde, még a nagy gyülekezetben döntött, rá két hétre a kisebbik, Izabella. Sírt, hogy miért nem merítjük be, mert 13 éves volt, és kellett várnia még egy évet (a 14 éves korhatár egyike volt a múlt rendszer hatósági korlátozásainak – szerk. megj.).

Aztán a nagyobbik fiú döntött és bemerítkezett. Hét hónapig járt a gyülekezetbe, jött a fordulat, megnyílt a határ, és Magyarországra ment. Ott egy cigány lánnyal állt össze, de tíz év után (három gyerekkel) hazajöttek. Hálás vagyok az Úrnak, hogy a felesége megtért, ami akkor lehetetlennek tűnt, mert nagyon messze járt, de gyökeresen megváltozott – az Úr kegyelme által – én merítettem be.

A kisebbik fiúnk is itt tért meg, 17 éves korában, itt merítkezett be (az új roma imaházban – szerk. megj.). A nagyobbik fiúért még kell imádkoznunk, ő nem jár a gyülekezetbe... Tíz unokánk van, hála Istennek, járnak a gyülekezetbe, szolgálnak.

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

„Mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek!” (1Sám 2:30)

Munkakongresszus a Rogériuszi imaházban

Verőfényes tavaszi napsütésben gyűlhetett össze Isten kegyelméből az erdélyi magyar baptista gyülekezetek képviselőinek testvérisége Nagyváradon, a Rogériuszi gyülekezetben megszervezett Munkakongresszuson, ez év április 23-án. A nap mottója Isten iránti bizalomra buzdította a meghívottakat: „*És mit felelnek a népek követői? Azt, hogy az Úr veté meg a Sion alapját, és abban bíznak népe szegényei*” (Ézs 14:32).

A reggeli elfogyasztása után, és a regisztrálást követően áhítattal indult a kongresszusi istentisztelet. Megható érzés volt együtt dicsérni az Urat az egybegyűlt „férfikkal”, miután Nagy-Kasza Zoltán szatmárnémeti gyülekezeti vén, majd Izsó István értarcsai diakónus testvérek buzdítottak imára.

Először azért imádkoztunk, hogy az Úr segítsen örömmel és lelkesedéssel szolgálni őt, megbecsülve az ő nevét. Lelkünk imádságát énekben is elmondtuk az

Úrnak: „*Több szeretet, több szív, Krisztus, Neked / Azoktól, kik áldják Szent Nevedet! / Vágyam más nem lehet: Több szív, Krisztus, Neked! / Több szeretet! Több szeretet!*” (HH-719).

Másodszor tiszta szívért, életért könyörögtünk, hiszen terhekkel, bűnökkel nem lehet szolgálatunk kedves Isten előtt. Önvizsgálatra hívott az Úr, bűnvallásra, megtisztulásra! Hála legyen imádságaink meghallgatásért, Isten Lelkének átforgató jelenlétéért.

A testvéri tanácskozásra, megbeszélésre szánt idő első felében beszámolókat hallgathattunk meg: Simon József elnök, Kovács József főtitkár, Szűcs Sándor gazdasági alelnök testvérek részéről, majd az ellenőrök nevében Szekrényes Pál testvér számolt be a pozitív eredményekről.

Az elnök testvér beszámolójában kihangsúlyozta a magyar nép közötti megtéréseknek hiányát és azt, hogy milyen nagy

szükség van arra, hogy újra beinduljon a misszió. Felhívta figyelmünket, hogy itt az ideje az Isten keresésének és az őszinte bűnbánatnak! Itt az ideje, hogy komolyan vegyük az Istentől kapott szolgálatunkat és újat kezdjünk Vele. Segítsen az Úr erre bennünket!

Ezt követően a munkakongresszus további napirendjeinek megbeszélésére került sor, majd az együttlétet Dr. Paul Negruț lelkipásztor, a Romániai Keresztény Baptista Gyülekezetek Uniójának oktatásért felelős alelnökének igei üzenete zárta. Az igehirdetés alapigéjét az 1Sámuel 2:27-36 igeszakasz képezte. A mottója az üzenetnek a 30-ik versből csegett ki: „*mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek*”.

Testvérünk hangsúlyozta, hogy ebben az ígében maga a mindenható Isten biztosít bennünket az ő tiszteletről, amelynek elengedhetetlen feltétele az, hogy mi is

tiszteljük őt életünkkel és szolgálatunkkal. Üzenetében választ keresett arra a kérdésre Hogyan tiszteli meg Isten az ő szolgáit? Mit tesz Ő, amikor tisztességet szerez a földön élő gyermekeinek? A választ négy igazságban fogalmazta meg.

- Először is Isten azáltal szerez tisztességet szolgáinak, hogy kijelenti magát nekik. Nagy tisztességnak örvendhetünk Isten részéről, amikor megáll életünk mellett és megszólít bennünket. Abban az időben Éli főpap kellett volna legyen Isten szócsöve, de sajnálatos módon életvitelével eljátszotta ezt a megtiszteltetést. Önvizsgálatra indított bennünket a kérdés: „Szól-e hozzád Isten?”

- Másodszor, Isten tisztességet szerez szolgáinak azáltal, hogy elhívásában részesíti őket. Sokféle szakma örvend tisztességnak napjainkban, de egy sem ér fel azzal a megbecsüléssel, amit Isten azoknak ad, akiket elhív szolgálatára.

Ami elhívásunk azonban kötelez egy Istenhez méltó életre, jellemre. Beszédünknek, magaviseletünknek, öltözetünknek tükröznie kell elhívásunk méltóságát (Ef 4:1).

- Harmadszor, Isten tisztességet szerez szolgáinak azáltal, hogy megáldja családjukat. Nagy öröm az, amikor Isten áldása nyugszik meg feleségeinken, gyermekeinken. Ennek az áldásnak feltétele az, hogy mi is tiszteljük Istent családjainkban, és felelősséget vállalunk értük az Úr előtt. Eli pap negatív példája óv bennünket családjainkkal szembeni könnyelműségtől.

- Negyedszer, Istennek szolgálói iránti tisztessége megmutatkozik abban, hogy kirendeli mindennapi kenyerüket. Isten felvállalja, hogy betölti azoknak szükségait, akik őt szolgálják. A gyülekezet felelőssége, hogy anyagilag támogassa lelkipásztorát; a lelkipásztornak

pedig felelőssége, hogy hűségesen hirdesse az evangéliumot.

Személyesen nagyon megérintett az a gondolat, hogy Isten kíván engem megtisztelni. Nagyon méltatlannak éreztem erre magamat! Szégyenkeze alázkodtam meg az Úr előtt, beismerve, hogy életem, szolgálatom sokszor nem szerzett dicsőséget szent Nevének. Jó volt megtapasztalni az Úr megújító munkáját, megleivenítő kegyelmét és megbocsájító szeretetét! Kívánom, hogy legyen életünk élő és szent áldozat Isten oltárán, hogy Isten szolgálatunk által szaporíthassa az üdvözülők számát.

SZABÓ LÁSZLÓ *lp., Nv.-Rogériusz*

* *Dr. Paul Negruț lelkipásztor igehirdetésének felvétele megtekinthető a Rogériuszi gyülekezet videó csatornáján: youtube.com/rhbcro.*

Akik áthatoltak az idő falán

„és amit látsz, írd meg könyvben” (Jel 1:11)

Irodalmi társaságot alapított Temesváron Molnár Károly 80 évvel ezelőtt, 1933 tavaszán, amelynek a gondozásában jelent meg az Üdv Üzenete.

Irodalom, történelem, múlt, jelen, jövő. Bármilyen legyen a közvélemény a keresztyén irodalomról, állítom, hogy szükség van gyülekezeteinkben, családi köreinkben, baráti köreinkben, az egészséges, tiszta, szép beszédre. A szépen fogalmazott mondatok, az olvasásból nyert szókincs gazdagságát bizonyítják, legyen szó előadóról, vagy bárkiről, aki egy társalgás középpontjába került.

A keresztyén irodalom

megállta helyét, és időtálló alkotások fémjelzik a bejárt utat. Úgy a helyes, ha azt mondom: nekem van szükségem az irodalomra. De vegyünk egy példát: előáll valaki egy misszióút alkalmával, egy ifjúsági találkozón, a saját gyülekezete előtt, vagy csak egyszerűen egy ismerőse előtt, és elmondja személyes találkozását Jézussal. Kifejti szépen, érthető megfogalmazással, egyszerű szavakban, mondatokban. Mondanom sem kell, hogy a szókincs döntő szerephez jut egy-egy ilyen helyzetben.

A '90-es évek

hatalmas fordulatot hoztak az erdélyi baptista gyülekezetek életében. Sorra jelentek meg gyülekezeti lapok, értesítők, némelyek kézzel írott, mások gépelt formában. Majd a régi folyóiratok is újra életre keltek, volt miből válogatni, illetve volt mit új életre hívni a múltból: Szeretet, Mustármag, Harmatcseppek, Üdv-üzenet, Igazság tanúja (ez utóbbi felélesztése csak az elképzelés szintjéig jutott).

„Félévszázad nagy idő! Talán nem is hiszünk a szemünknek, pedig kezünkben van az Üdvüzenet első száma. Igen egy félévszázad után is feltámad az igazság! Krisztust nem lehet megölni – mondtuk annak idején a hatóságok előtt is – nem! Ő feltámadt és él örökké! És éppen a vértanú városban támad fel! Temesvár! Arad és Temesvár! Soha nem voltak ilyen közel egymáshoz. Hadd kössön össze a keresztről felénk sugárzó ÜDV

ÜZENET. Temesváron akarták vérbe fojtani a legszebb eszméket, melyek között a legszebb, a legmagasztosabb a keresztről szóló üzenet, az ÜDV-ÜZENET! Hadd törjön fel épp ezen a helyen erőteljesen az üdvösségről szóló üzenet.” (ÜDVÜZENET, 1990 első sz., Beköszöntő)

„Több mint négy évtizedes kényszerű hallgatás után újra bekopogtatunk olvasóinkhoz közösségünk önálló, evangéliumi szellemű lapjával.

Szavakban ki nem fejezhető mély hálával tartozunk mennyei Atyánknak azért, hogy a decemberi „tavasz” hirtelen támadt forgószéle elsöpörte a hatalmi tébolyban szenvedő sátáni zsarnokságot és adventi vigiliánkra kegyelmes válaszul a ránk mosolygó szabadság hajnala elűzte az éjszaka félelmes rémeit. ...

Szilárd meggyőződésünk, hogy Urunk segítségével a SZERETET összekötő kapocs lesz szétszórta élő testvéreink között, és erősíteni fogja közös hiten alapuló egységünket, de szól azokhoz is, akikben még csak szunynyad az Isten utáni vágy.” (Újra szabadon írhatunk! SZERETET 1990 első sz.). Néhányat idéztem, az újra-kezdés örömeinek visszhangjaként.

Örültünk, hogy újra írhattunk,

hogy megoszthattuk gondolatainkat. Lendülettel szervezkedés vette kezdetét, Mustármag-műhely, szavalóversenyek, irodalmi körök, illetve ifjúsági értelmiségi találkozók.

Abban mindenki, korosztálytól függetlenül egyetértett, hogy az egyéni művelődés mellett szükség van a lelki élet pallérozására is, és a keresztyén irodalom pedig a lelki élet fejlődését, előmenetelét szolgálja.

Baptista Irodalmi Társaság

Azért emlegetem a múltat, mert előttem van „Az Üdv Üzenete” 1933. év október 1-én megjelent 4. száma, melynek címlapján: „A temesvári Baptista Irodalmi Társaság tagjai” láthatók, azaz Molnár Károly, a lap kiadója és főszerkesztője, a 40 taggal, akikkel megalapította az Üdvüzenetet támogató irodalmi társaságot.

A társaság tagjai főleg az anyag összegyűjtésével, rendszerezésével foglalkoztak, de anyagi támogatásokat is felkutattak, és személyes adakozással segítették a lap kiadását.

Önképzőkörök

Bevillant az Aradi gyülekezetben jól megszervezett önképzőkör tevékenysége is, a '70-es, '80-as évekből. Majd az idős Tóth bácsi szavai, amikor találkoztam vele Nagyváradon egy könyvbemutató alkalmával: „Drága testvér, hát az én időmben voltak irodalmi körök, olvasókörök, könyvbemutatók, szavaló körök, és ma mintha mindent elfelejtettek volna az emberek.”

Az ÜDVÜZENET keresztyén irodalmat terjesztő lap akart lenni, egy kellemes útítárs, vagy szabad időben kedves olvasmány. Mennyire sikerült megvalósítani a csekély húsz év alatt? Az olvasók szívesen fogadták, és várták a megjelenését.

Az irodalmi tevékenység anyagi és szellemi befektetéssel jár, de nem üzlet. Egy jól megszervezett irodalmi kör alkotóműhely, ahol a gondolatok, ötletek találkoznak, és egy csiszoló, finomító, ötvöző folyamaton mennek át, minőségi anyagot biztosítva az olvasóknak. Besegít, sőt komoly részt vállal az írott misszióban is.

Az Irodalmi Társaság tagjai (első sor, balról jobbra): Kiss István, Galambos Gyula, Molnár Géza, Kökössy József, Bálint István, (második sor) Máté József, Diós Antal, Duba Árpád, Molnár Károly, Huszák Béla, Galambos István, Szilassy Sándor. A nők sora: Berecky Mariska, Tótor Andrásné, Fábíán Péterné, Duba Árpádné, Fehérvári Berta, Miskov Mariska. Negyedik sor: Duba Gyula, Székely Ernő, Megyessy András, Katona István, Somogyi Ferenc, Marossy Sándor, Varga Jenő. Ötödik sor: Duba András, Wendling Károly, Tótor András, Mike József, Szalma Mihály.

Távollét miatt hiányzanak a képről a köv. tagok: Szűcs Rózsika, Székely Ernőné, Katona Istvánné, Fehérvári Vilma, Sidó Gáspárné, Sidó Gáspár, Fábíán Péter, Bódis József, Enyedi János, Gaál József.

(A fotó és a képaláírás az Üdv Üzenete 80 évvél ezelőtti számából.)

Megférnek egymás mellett!

A modern kommunikációs eszközök, az okostelefonok és táblagépek világában úgy tűnik, háttérbe szorul az irodalom és a kiadványok. A rövid lélegzetű irodalmat még csak nem is érintő, SMS-szerű írások hódítanak. Talán kicsit eltúlozom, vagy túlreagálom a valóságot? Keserű mosolyra rándítja arcomat egy történet, amely egy ideig a világhálón keringett. Két fiatal találkozik a cukrászdában, a lány egy süteményt kér, a fiú egy kávét, majd előkerülnek az okostelefonok, és elkezdődik a társalgás: „Szia, megjöttél? H vagy?” „kösz jól? sokat v rám?” „á nem”... És így folytatódik a „beszélgetés”, amikor pedig csak egy asztalnyi távolságra vannak egymástól. Nincs téma, nincs semmi, ami egy igazi társalgást elindíthatna. Szomorú történet, ennyire hatalmába kerítene az okos technológia?

Azért én hiszem, akarom hinni, hogy mégis megfér egymás mellett a weboldal és az újság, a táblagép és a könyv, az okostelefon és a kézzel írott, postázott levél. A kérdés marad: miért van szükség a keresztyén irodalomra? A kérdés bizonyos mértékig retorikus, mert az írott szó szükségét mindenki belátja, mindenki elfogadja és hasznát veszi.

Gazdag szókincssel Istenről

Pál apostolhoz térek vissza, aki nekem örök példaképem. Az akkori

idők legnívósabb iskolájában tanult, tanítómestere az akkori idők legjobb tanára volt. Tehát az akkori kultúrának birtokosa, jó ismerője volt Pál apostol. Megpróbáltam elképzelni magam előtt, szerény termetű, egyszerű ruhában, esetleg farmerben, kockás ingben, ahogyan figyelmesen nézegeti az okostelefonja képernyőjén a legfrissebb üzeneteket, s közben Athén főtereit és az ott emelt istenek szobrai szemléli. Majd meglátja az Ismeretlen Isten szobrát, és a főtéren tartózkodó férfiaknak éppen erről az ismeretlen Istenről kezd el beszélni, megdicsérve őket, amiért ezt az általuk ismeretlen Istent is megtisztelték azzal, hogy neki is emeltek szobrot.

Az Areopágoszon Pál apostol hivatásának tudatában alázattal, de gazdag szókincssel beszél hallgatóinak Istenről. Csodálatos képet fest az egyenlőnek és szabadnak teremtett egész emberi nemzetségről, akik az igazi istenkeresésben „kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire egyiktől sem; mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk”. És a görög költőktől vett idézzel nyomatékosítja mondandóját, hiszen némelyek közülük ezt írták: „Bizonny, az ő nemzetsége vagyunk”, ilyenképpen tér vissza fő üzenetéhez és hirdeti, hogy „mindenki mindenütt térjen meg” (ApCsel 17:22-30).

A keresztyén irodalmat használva

Irodalmi társaság, önképzőkörök, olvasói körök, szavalóversenyek, Mustármag-műhelyek, ifjúsági értelmiségi találkozók, irodalmi körök – vajon minden már a múlté lett? El tudom képzelni Istenről, hogy egy okostelefon segítségével intéz valakihez felhívást, figyelmeztetést.

El tudom képzelni Istenről, hogy egy weboldalt felhasználva csendes percekre, imára készíten valakit.

El tudom képzelni Istenről, hogy ösztönözhet valakit arra, hogy egy táblagépre a Biblia olvasását támogató programot telepítsenek és nem puzzle-t.

Igen, el tudom képzelni Istenről, hogy fel tudja használni a modern kommunikációs technológiát üzenetének továbbadásához. De el tudom képzelni Istenről, hogy fel tudja használni a keresztyén irodalmat is, és meg tud szólítani ma is olyan fiatalokat, akik csupán mindennapi nélkülözhetetlen eszközként használják a táblagépet, hogy az életük fő motivációja az Isteni elhívás legyen.

Kívánom, úgy készüljünk az ÚR elé, hogy amikor megállunk majd előtte, a kapott talentum mellé oda tudjuk tenni alázattal, felelősségtudattal sáfárkodásunk eredményét.

MUCSI B JÁNOS, Temesvár

Infósarok

E-mail: info@emabisz.ro

◆ Székelyföldi regionális ifjúsági konferencia

Május 10-12. között regionális ifjúsági konferenciát szervez a marosvásárhelyi ifjúság.

A konferencia témája: Ne add fel a harcot! Előadások: Az ördög mesterkedéseivel szemben. Védj magad! Melyik oldalon harcolsz? Harc az ellenség térfelén.

Regisztrálni a <http://regkonfi13.comlu.com/> oldalon lehet, május 1-ig.

Regisztrációs díj: 15 RON. Étkezések ára: 25 RON. A regisztrációs határidő lejártá után a konferencia díja 50 RON.

◆ Ifjúsági tábor a Hargitán

Augusztus 5-11. között ifjúsági hetet szervez

az EMaBISz a Hargita Táborban.

A hét témája: Gazdálkodj okosan!

Meghívott előadó: Steiner József

Résztvételi díj: 300 RON (szállás és étkezés egy hétre)

Az április 20-ig jelentkezők 10% kedvezményben részesülnek, nekik 270 RON-ba kerül a táborozás.

A jelentkezés 70 RON előleg befizetésével érvényes. A szobafoglalások a jelentkezések sorrendjében történnek, tehát aki hamarabb jelentkezik, annak elsőbbsége van a szoba kiválasztásában!

Kapcsolat-személy: Szűcs Zsolt, zsolt.szucs25@gmail.com

Kedves Fiatalok! Kérünk titeket, hogy kövessétek az EMaBISz weboldalát és facebook oldalát, itt minden információról tudomást szerezhetek. Folyamatosan frissítjük új információkkal. Ne maradjatok le semmiről!

Elérhetőségek: www.emabisz.ro, <http://www.facebook.com/emabisz>

A húsvét öröme után negyven napig az Úr a tanítványokkal együtt járt. Milyen örömteljes időszaknak gondoljuk ezt! Sokszor arra gondolunk, mennyivel jobb lenne, ha az Urat személyesen, testközelből ismerhetnénk, mint barátunkat, Mesterünket. Akkor nem lenne helye a kételynek, tévedéseknek. Egyszerűen csak odamehetnénk hozzá, és megkérdezhethetnénk: mi a helyes ezzel, vagy azzal kapcsolatban, hogy van ez, vagy az a dolog?

Mennyire nagyszerű lehetett, az emmausi tanítványoknak elmagyarázta a reá vonatkozó részleteket az igéből! Milyen lehet az, amikor maga az Úr magyarázza el nekünk az ígét! Tudjuk, hogy kétség nélkül ez a helyes magyarázat. Vagy amikor életünk döntéseiről van szó, nem lenne sokkal könnyebb egyenesen megkérdezni a Királyt: mi a helyes út? Vagy ha kétségek gyötörnének, mint Tamást, nem lenne sokkal egyszerűbb ha odamehetnénk hozzá, és meggyőzne, felemelne, megvigasztalna.

Lássuk ezeket a tanítványokat negyven nap után! Mint egy keresztyén tábor után, ahol sok időt töltöttünk Istennel és rájöttünk egy csomó mindenre, megértettünk dolgokat, megváltoztattuk a gondolatainkat, megtértünk a felismert bűnökből.

Amikor az apostolok együtt voltak, megkérdezték Jézust: „Uram, nem mostanában fogod helyreállítani Izráel népe számára a királyságot?” (ApCsel 1:6)

Ez nagyon váratlan volt! Az egész gondolatmenetünk itt hirtelen megáll. Eddigi következtetéseink hibásak! Nem használt nekik az extra negyven nap? Nem értették Jézus halálát, feltámadását, a tanításait, és még ugyanott vannak, ahol a keresztfeszítés előtt. Nagyon jó Jézus válasza: nem szidja őket, nem mondja nekik azt hogy: ó, hitetlen nemzetség meddig leszek még veletek? (körülbelül még pár percet). Nem akar mindent most elmagyarázni, megértetni velük. Egy sokkal jobb útra emlékezteti őket, egy ígé-

JOBB NEKTEK

retre amit még az utolsó vacsoránál tett: Így válaszolt: „Azokat az időpontokat és időszakokat, amelyeknek kijelölését az Atya saját magának tartotta fenn, nektek nem szükséges ismernetek. Ellenben, amikor a Szent Szellem leszáll rátok, erőt kaptok, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt szerte a világon mindenhol. Miután Jézus ezt mondta, a szemük láttára felemelkedett, majd egy felhő beburkolta és eltakarta a tanítványok tekintete elől.” (ApCsel 1:7-9)

Ezek Jézus búcsúszavai. Egyszerűen NEM búcsúzott el. Nem mondta azt hogy most elmegyek, nem láttok többet, nem beszélünk, vigyázzatok magatokra, „legyetek jók”, stb. Azt mondja: nemsokára erőt kaptok és megoldódnak a kérdéseitek. Ez a nagy-

szerű út, Isten jelenléte bennünk. Isten személyes jelenléte arra, hogy vezessen, tanítson, helyreigazítson, segítsen a döntéshozatalban, a kétségekben és megvigasztaljon.

„Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő egy másik Segítőt küld nektek, aki örökre veletek marad. Ő az Igazság Szelleme, akit a hitetlenek világa nem tud befogadni, mert ők nem látják, és nem ismerik fel. Ti azonban megismeritek és felismeritek őt, mert veletek együtt fog lakni, sőt bennetek él majd.” (Jn 14:16)

Milyen nagyszerű út ez! Isten sátora az emberekkel van (előrevetítve egy kicsit a Jelenések könyvének a leírását a mennyről)... Isten jelenléte személyesen ott van minden hívő emberben. A hitetlenek világa nem tudja őt befogadni, de a hívők megismerik őt. Ez sokkal jobb, mintha Jézus fizikailag lenne jelen a Földön. Noha hihetetlennek hangzik ez, maga Jézus mondta: „Igaz, most szomorúak vagytok, mivel ezt mondtam, de higgyetek nekem: javatokra válik, hogy elmegyek! Miért? Mert ha elmegyek, elküldöm hozzátok a Segítőt. Ha nem mennék el, akkor ő sem jönne el hozzátok.” (Jn 16:6)

Ez a mennybemenetel értelme. Hogy személyes templomai lehessünk Istennek, közvetlen, élő kapcsolatban vele. Milyen kiváltság és nagy ajándék ez! Legyünk hálásak érte, és éljük meg ezt a közösséget mindennap.

LIBÁL ANDRÁS, Kolozsvár

Egyetemes menet – Nagyvárad egyetem-ismertető hétvége

Február végén azt reméltük, hamarosan beköszönt a tavasz. Végül Isten úgy gondolta, jobb lesz, ha még nyúzzuk kicsit a telet, de ez nem állította meg a Váradifit az egyetem-ismertető hétvége megszervezésében. Március 16-17. között került megrendezésre az Egyetemes menet, mely nem csupán az egyetem előtt állók számára bizonyult hasznosnak.

Körülbelül 70 résztvevővel indult a „menet”, ám csodával határos módon a vasárnapi közös ebédre szinte duplájára nőtt a létszám! A hétvége alatt sokat énekeltünk, imádkoztunk, együtt ettünk, játszottunk, megismerhettük a nagyvárad egyetemi szakokat és különböző előadásokat hallgathattunk meg arról, hogyan válasszunk megfelelő pályát-egyetemet, milyen problémákkal szembesül egy egyetemista, s végül mi vár ránk az egyetem elvégzése után.

A szombat énekléssel és imádkozással kezdődött, majd következett egy rövid ismerkedés. A délelőtti előadást *Marius Cruceru* lelképásztor, az Emanuel egyetem teológia tanszékének dékánja és professzora tartotta. Az előadás az egyetemre való felkészülésről szólt, valamint arról, miért és hogyan válasszunk pályát. Cruceru testvér nagy hangsúlyt helyezett arra, hogy vegyük észre azokat a talentumokat, amiket Isten helyezett belénk,

hiszen nem véletlenül tette ezt, hanem azért, hogy használjuk őket. Elmondása szerint „*az élet túl rövid ahhoz, hogy olyasmit dolgozz, amit nem tudsz örömmel végezni*”. Sokan abba a hibába esnek, hogy engednek a társadalom, szülők, illetve barátok által gyakorolt nyomásnak és ahelyett, hogy a számukra megfelelő pályát választanák, mások igényeinek és elvárásainak akarnak megfelelni.

A finoman elkészített ebéd elfogyasztása után következett egy „kincskereső”, amiben a csoportok kreatívan oldották meg a feladatokat. Egy rövid pihenő után kezdődött a délutáni program. Az előadást *Giorgio Adrián* lp. tartotta „*Egyetemes problémák*” címmel. Itt leginkább a különböző kapcsolatokra tértünk ki, az egyetemista viszonyulására az emberekhez és dolgokhoz: szülőkhöz, tanárokhoz, évfolyamtársakhoz, a tananyaghoz és így tovább. A központi gondolat

szerint minden kapcsolatunkban a fő motivátor Krisztus szerelmének kell lennie, vagyis az Istennel való kapcsolatunktól függően értékelhetünk minden más kapcsolatot.

Másnap reggel frissen és gyarapodott létszámban hallgathattuk meg *Szabó László* lp. gondolatait az egyetem utáni életéről. „*Van-e élet az egyetem után?*” – tevődött fel a költői kérdés. Nyilván az egyetemi évek után van folytatás, sőt talán akkor kezdődik minden igazán, viszont nem mindegy hogyan. Ha Istennel járunk, ragaszkodunk az ő igéjéhez és életritmusunkhoz párosul a rendszeres imaélet akkor nincs ok aggodalomra, mert Isten minden mást kialakít majd az Ő tökéletes terve szerint.

Mindent összevetve: ha Isten van a középpontban, akkor minden és mindenki más a helyére kerül, az egyetemi évek előtt, közben és után is.

SÁPI HENRIETTE, Nvárad - Váradifi

A FÜGGETLENSÉG MARGÓJÁRA

Lukács evangéliumában van egy érdekes történet. A Mesterhez jön egy gazdag fiatalember és megkérdezi, mit cselekedjen, hogy az örök életet elnyerhesse? A Mester azt válaszolja, hogy „*Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyországban; és jer; kövess engem*”. Az gondolkodtatott el, hogy miért a cselekedeteket mondja Jézus ennek az előkelő embernek? Hát nem a hitet kellett volna mondania? Azóta rájöttem, hogy Jézus a hitet mondja, csak én nem értettem.

Első olvasásra talán azt gondoljuk, hogy ha valaki gazdag, nem követheti Jézust amíg szét nem osztja a pénzét. Szerintem ennél mélyebb üzenete van

ennek a rövid történetnek. Jézus nem a sok ellen beszél, ugyanis pár igeverssel lennebb ugyancsak ő mondja, hogy aki elhagyja családját, eledelét Isten országáért, sokkal többet kap vissza még ebben a világban. Miről szól akkor ez a történet?

Apósommal beszélgetve, egyik vasárnap, megértettem, a Mester a hitről beszél, egy olyan állapotról, ami független a soktól és a kevéstől. Mert akinek sok van – nem csak pénzből, hanem hatalomból, eredményekből, befolyásból, tudásból, szépségből – valóban sok mindenre képes, de egyet nehezen tud megtenni: úgy viselkedni, mintha az a sok nem lenne. Valójában azt kéri Jézus, hogy tanuljunk meg

úgy viselkedni, mintha az a sok, ami van, nem lenne! Ez nem elszigetelődést, szakadást jelent az érzékelhető, tapintható világtól, hanem sokkal inkább függetlenedést. Mert ha független vagyok a soktól, akkor tudok – szükség esetén – lemondani róla.

Lehet ezt gyakorolni akkor, amikor úgy érzem, fölényben vagyok a másikkal szemben, amikor meg vagyok győződve az igazamról! Nos, ilyenkor nagyon nehéz a sok ellenére úgy viselkedni, mintha nem lenne. Nagy esély van rá, hogy ezekben a helyzetekben jöjjön a Mester és azt kérje, hogy váljak meg a soktól!

Kihívás ebben is követni a Mestert!

SZÜCS ATTILA, Kolozsvár

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy február 25-én **Máris Ferencz** testvérünk 83 éves korában, hosszú betegség és alázatban viselt szenvedés után hazament Teremtő Urához. Testvérünk korán elfogadta Krisztust személyes Megváltójának, és az Ő kegyelmét tapasztalta többszöri betegségében, 50 esztendősen teljesen elvesztette látását. Temetésére február 27-én került sor Besztercén. Isten vigasztaló üzenetét a kápolnánál a helybeli lp., Kelemen Sándor a Jób 1:21;19,25, illetve a sírkertben a Jelenések 14:13 alapján, valamint román nyelven Nemeti Mihály (Lk 12:13-21) helybeli román baptista lp. hirdették. A vigasztaló szavak után a Cegőtelki fűvőszeneke szolgálatát bátorította a gyászoló egybegyűlteket. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat. **(Kelemen S. Sándor)**

Február 6-án, a szilágysági Mocsolyán, sokan eljöttek az istentiszteletre, amelyen a közismert, szeretett, kedves, alázatos hívő, **Nagy György** testvér elköltözése miatt, együttérzésüket is kifejezték a gyászoló családtagoknak. Testvérünket 75 esztendővel ajándékozta meg a Mindenható. A vigasztalás ígését a háznál Bándi Sándor erkedi és egrespataki lelkipásztor a Jn 12:26 verse alapján hirdette, Gergely Pál, a sámsoni körzet lelkipásztora pedig a Lk 1:29 verse alapján szolgált. A temetőkertben Nagy Istvána nagyfalui lelkipásztor szólta Isten ígését a 2Kor 4:17-5:1-4-ig terjedő versek szerint. Mind a háznál, mind a temetőkertben a szilágysámsoni vegyeskar, valamint a fűvőskar szolgált. Égi Atyánk adja, hogy az elhintett igemagvak sok jó gyümölcsöt teremjenek, és a gyászolók is nyerjenek vigasztalódást. **(Gergely Pál)**

Február 15-én özv. **Nagy Lajosné Juliánna** tesvérnőt 82 évesen hívta haza mennyei Atyja: „akit magának választott, magához fogadja azt” (4Móz 16,5). A temetésen, a gyászoló család háznál a jánosfalvai, majd a feketegyarmati sírkertben az ottani gyülekezet szerető együttérzésének adta jelét. Tesvérnőnk (leánykori nevén: Kiss Juliánna) 1930.

június 10-én született Feketegyarmaton, itt élt 80 évet. 1950. március 15-én férjhez ment Nagy Lajoshoz és itt születettek gyermekei: Juliánna és Lajos. Nagyszalontán merített be férjével együtt 1953. január 11-én, és a gyarmati baptista gyülekezet hűséges tagjai lettek. 1991. május 19-én özvegyen maradt, de a gyülekezetben közösségre talált idős napjaira is. 2011. július 1-én agyvérzés érte és jobb oldalára lebénult. A kórházi kezelést követően leánya és unokája jánosfalvai otthonába került, szerettei ápolták haláláig. A gyászistentiszteleten, Jánosfalván, Mike József lp. hirdette az ígét, a Zsid 2,9-18 alapján Jézusról: „aki számtalan fiát (az Atyának) vezeti dicsőségre”. Isten Fia a mi nagy testvérünk, aki helyettünk „megízlelte a halált”, hogy testvérei örökké éljenek.

A feketegyarmati sírkertben Papp Dezső, a gyülekezet hajdani lelkipásztora, az 1Móz 2,15-20-at felolvassva azt a boldog édenkerti állapotot hirdette, amelyet a bűn miatt elvesztettünk, de a krisztushit által újra miénk lehet és ami a mennyei Atyánál kiteljesedik. János Levente helybeli lelkipásztor a gyászoló család és a jelenlévők búcsújának hangot adva a 4Móz 16,5-ből szólta a vigasztalás üzenetét:

„Isten (a mennyben) magához fogadja” az övéit, akik itt a földön közeledtek hozzá. Isten és az ő szava vigasztalja a gyászoló családot! **(J.L.)**

Február 25-én, a nagyváradai temetőben szerettei, testvérei, ismerősei búcsúztak **Kondor Józseftől**. 79 éves volt, amikor földi sátorháza elbomlott és neki mennie kellett. Olyan váratlan csendben távozott, szinte nesztelen, amilyen csendesen, halkszavúan élte életét. Mindig „késedelmes” volt a szólásra, megfontoltság jellemezte. Bölcs és humoros volt egyszerre. „Semmi sincs véletlen és cél nélkül” – ismételte, amikor szomorú és váratlan élethelyzetbe kerültek szerettei. Megnyugodott Isten akaratában, és olyan békés derűsen tudott vigasztalni, ahogyan csak keveseknek adatott. Zúghattak a habok körülötte, ő hitte türelmesen: újra kisüt a Nap...

Már fiatalon át kellett élnie a megfosztottság, a mindent elvesztés drámáját. Márványoszlopos házukból a Dunacsatorna földkunyójába került, deportálták szüleivel együtt: kényszermunka, éhezés, idegeket felörlő életkörülmények következtek. De helytállt, erőt merített élete Urától, akinek nemsokkal azelőtt átadta életét. Szülőfalujában, Köröskisjenőben keresztkedett meg 16 évesen a folyó vizében. Türelemmel hordta a reárárt keresztet. Ez a magatartás jellemezte egész életútját.

A 2013-as év mottójául Ézsaiás gondolatait választotta: „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobboldalmal támogatlak.” És megerősített. Nem vette el csendes derűjét a betegség tudata sem. Aztán váratlan, csendben átlépett a halál Jordánján, oda, ahova vágyott. Szerettei hálával őrzik életének áldott emlékét az újratálalkozás erőt adó hitével. **(Buzle Klára)**

Nagyváradon, **Toldán Gusztó** testvérünket Megváltó Urunk váratlanul szólította magához. 74 évet tartott földi pályafutása. Temetése március 21-én volt. A gyászistentiszteleten Giorgiov Adrián lp. hirdette a vigasztalás ígését, magyarul és románul, a Jel 3:10/b-11 alapján. Hangsúlyozta, aki a nemes harcban győzött, az nem látja meg a második halált – a kárhozatot – de az örök élet koronáját kapja jutalmul. A sírnál Megyesi József ny. lp. a Feltámadás Urának szavaival – „Feltámad a te testvéred” (Jn 11:20-26) – szólt a hallgatókhoz: „Mert őbenne mindnyájan testvérek vagyunk, és amikor a sírok megnyílnak, az élet feltámadásában részesülünk”. A gyászolók vigasztalásához hozzájárult, hogy majdnem a teljes énekkar is jelen volt. **(Megyesi J.)**

Február 26-án kísértük utolsó útjára **Nyíri Gábort** Paptamásiban. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt helybeli lp. szólta Isten figyelmeztető ígét a Jer 36:1-16, 22-32 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a család számára.

Március 26-án kísértük utolsó útjára **id. Kocsis Bélát** Paptamásiban. Hosszas betegség után költözött el, 80 évesen, az élők sorából. A népes hallgatóság előtt Albert István Zsolt szólta a vigasztalás ígét a 85. Zsoltár alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a család számára. **(A.I.Zs.)**

Pap Márta (1985 – 2013)

Húvös tavaszi napra virradtunk Krasznán, április 9-én, és szívünk is szomorúsággal volt tele, amikor **Pap Márta** testvérnő koporsóját álltuk körül; 28 éves korában, hat hónapos betegség után kérte vissza lelkét teremő Istenünk.

Mártika virrasztóján (ahogy legtöbben ismertük), a helyi gyülekezet lelkipásztora a Jób 1,20-22, Tóth Imre tv. a Zsolt 45,11-12, Dimény Miklós gyülekezeti előjáró pedig a Jn 11,25-26 alapján szólt a jelenlevőkhöz, imával Bódizs Sándor és Dimény Ernő előjárók szolgáltak.

A temetésen, a kápolnánál, a kezdőima után a helyi lp. ismertette Mártika nekrológját, ami után Borzási Pál lp. az Ézs 40,1-11, id. Molnár Áron marosvásárhelyi előjáró a Préd 9,10 alapján hirdette a vigasztalás ígét, Kiss Zoltán lp. az Ézs 38,16-17-ből román nyelven szólt. Saját szerzeményű alkalmi költeménnyel szolgált id. Tóth Bálint tv. A sírnál Bándi Sándor lp. a Jn 11,5-ből vett üzenettel, Szabó András lp., Tóth Róbert meghívott lp. és Dézsi István lp. imádsággal szolgáltak. A helyi ének- és fúvósok lelkét felemelő énekszámai még hatékonyabbá tették Isten vigasztalását a gyászoló család és a végtiszteiséget tevők szívében. Imádságunk, hogy az Úr vigasztalja a gyászolókat, minden megkeseredett ember életében vigye véghez az ő tervét – hatalmas neve dicsőségére.

NEKROLÓG – „Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják.” (Zsolt 25,10)

Pap Márta testvérnő 1985. január 14-én született Krasznán, Pap Miklós és Márta 3. gyermekeként. Szülei hamar megismerték a gyász keserűségét, mivel első gyermeküket az Úr néhány hónapos korában az örökkévalóságba hívta. A következő években Kálmán és Mártika születése nagy vigaszt jelentett fájó szívük számára.

Márta, vagy Mártika, ahogy legtöbben ismertük, gyermekkorától sokat szenvedett, csípőficammal született és több műtétet kellett átélnie. Mindezek ellenére bárkire kész volt mosolyogni, és mindenkihez voltak kedves szavai.

Szülei gyermekségétől kezdve vitték a gyülekezetbe, ahol már fiatalon döntött Jézus Krisztus mellett. Szerette a gyülekezetet, a fiatalok közösségét és ragaszkodott Megváltójához: 2001. szeptember 23-án újszövetségi, hitvalló bemerítésben részesült a krasznai gyülekezetben Borzási Pál lp. által.

Általános, majd középiskolai tanulmányait Krasznán és Zilahon végezte. Mint a fiataloknak, neki is voltak álmái, hogy ez megvalósulhasson, szorgalmasan tanult, kitűnő eredményekkel. Isten vezetésére figyelve a gyógyítás nemes hivatását választotta. 2005-2011. között végezte a marosvásárhelyi orvosi egyetemet, majd gyermekorvosi képzést kezdett. 2012. január 23-ától tagságilag a marosvásárhelyi baptista gyülekezetbe tartozott, ahol a testvérek szeretettel fogadták, és ahol ő is jól érezte magát.

2012. októberétől egy kóros betegség miatt több műtétnek kellett alávetnie magát, családja, különösen édesanyja hősiesen mellette állt. Ebben az időszakban szülei segítségével egy kétszobás lakást vásárolt, amit gyönyörűen rendbe tett, akkor még nem gondolva, hogy Isten számára szebbet és tartósabbat készít a mennyben.

A krasznai, több gyülekezettel és kedves testvérrel együtt imádkozott érette, amikor meglátogattuk, könnyes szemekkel mondott mindenért köszönetet az Úrnak, nagyon hálás volt a marosvásárhelyi testvérek segítségéért és imádságaikért is.

Utolsó óráiban arról beszélt édesanyjának, hogy már látja az angyaloktól körülvett, az őt mennybe hívó és váró Úr Jézust – a neki készített fehér ruhával a kezében. Szíve utolsó vágyaként édesanyjától azt üzentte szeretett családtagjainak, tegyenek meg mindent, hogy találkozhassanak vele a mennyek országban.

Búcsúznak tőle szerető szülei, testvére Kálmán és családja, idős nagymamája, rokonai, szomszédjai, munkatársai, a krasznai és marosvásárhelyi gyülekezet tagjai és hozzátartozói, ismerősei és hittestvérei.

(Kiss Zoltán)

AKIK HAZAMENTEK: SZILÁGYPERECSEN

2012. szeptember 22-én **Kulcsár Ferenc** testvért temettük, aki 91 évet kapott az Úrtól ajándékba. A gyászoló háznál Borzási István helyi lelkipásztor testvér hirdette az ígét, az 1Pt 1:3-9 alapján, a dicsőség gyermekeiről, akik erre újjászülettek, fenntartattak és felkészítettek. A temetőkerben Fil 3:20-21 szerint Józsa Sándor előjáró testvér tolmácsolta a vigasztaló szavakat. Elköltözött testvérünk emléke legyen áldott!

2013. január 29-én **Debre Márton** testvér temetésén vettünk részt, akinek az Úr 77 évet ajándékozott. A vigasztalás ígét a helyi lelkipásztor hirdette a Zsid 11:32-40 alapján. A gyászoló özvegy mellett ott voltak a közletről és távolabbról hazajött családtagok. A nyitott sír előtt, a 2Kor 5:10 alapján, Józsa Sándor előjáró testvér hirdetett ígét. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! (B.I.)

Hirdetés – Bódó Zoltán érmihályfalvai lelkipásztor új emailcíme: zoltanbodo55@gmail.com

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Újbóli meghívó a Hargita táborba

Köszöntésünket küldjük a táborból! Örvendünk, hogy közölhetjük a frissített nyári programjainkat. Hittel nézünk elébe a nyárnak, szeretnénk, ha a benépesedett táborban maga Isten járna közöttünk. Jöjj közénk! Táborozási alkalmaink a következők:

- Május 24-26: **Női csendesnapok**. Szervezi: a Nőszövetség. Részvételi díj: 120 Ron/ személy/hétvége, szobákat a jelentkezés sorrendjében lehet foglalni. Jelentkezni lehet Szász Erzsikénél, tel: 0735 501 848.
- Június 5-8: **Reménység konferencia mozgássérülteknek**. Érdeklődni és jelentkezni lehet Kiss Ottónál: kottok@freemail.hu, tel: 0735 501672.
- Június 16-21: **Mozgássérültek és családjaik hete** a „Joni és Barátai” és Kiss Ottó szervezésében.
- Jún 29-Júl. 5: **Gyerekhét**. Szervezi: Kiss Ottó.
- Július 6-12: **Gyerekhét**. Szervezi a Vasárnapi Iskolai Szövetség. Részvételi díj: 270 Ron/személy/hét. Érdeklődni lehet Pardi Matildnál, tel.: 0762 356216.
- Júl. 20-26: **Ifjúsági hét**. Szervezi Tóth Attila.
- Augusztus 5-11: **Ifjúsági hét**. Szervezi: Emabisz. Részvételi díj: 300 Ron/személy/hét. Az április 20-ig jelentkezők 10%-os kedvezményben részesülnek, nekik 270 Ronba kerül a táborozás. A jelentkezés 70 Ron előleg befizetésével érvényes. A szobafoglalások a jelentkezések sorrendjében történnek. Kapcsolat-személy: Szűcs Zsolt, zsoltszucs@gmail.com
- Augusztus 19-23: **Erdélyi magyar baptista lelkipásztorsaládok hete**
- Augusztus 26-31: **Fiatal(os) házások hete**. Szervezi: ifj. Erdő Endre. Meghívott előadók: Beke László és Betty. Részvételi díj: 275 Ron/személy. Érdeklődés-jelentkezés: ifj. Erdő Endrénél: enderdo@gmail.com, tel: 0722 760158.
- Szeptember 15: **Székelyföldi gyülekezetek hálaadó napja**
- Szeptember 24-28: **Nyugdíjasok hete**. Szervezi Id. Veress Ernő. Részvételi díj: 240 Ron/személy. Érdeklődni és jelentkezni lehet: Joó Erikánál: 0735 502 401.

Hívunk és várunk mindenkit! A Hargita táborból szeretettel, JOÓ ZOLTÁN és ERIKA

Fiatal(os)házások hete a Hargita táborban

Augusztus 26-31. – „Házasságom ígéret földje, vagy pusztai vándorlás?”

Szeretettel várunk minden olyan fiatal és fiatalos házaspárt, aki szeretné, hogy házassága – az ígéret földjéhez hasonlóan – áldások helye legyen. Ebben segítenek majd előadóink: *Beke László és Betty*. Beke László a Tazlári Baptista Gyülekezet lelkipásztora, feleségével együtt a Baptista Egyház *Családi Szolgálatának* a munkatársai, valamint az *Egymásra Hangolva* alapítvány szakmai vezetői (www.egymasra-hangolva.hu).

Táborozási díj: 275 lej személyenként. Érdeklődni és jelentkezni lehet *ifj. Erdő Endrénél* az enderdo@gmail.com címen, valamint a 0722 760158 (baptifon) telefonoszámon.

Füle Lajos

Már sírja

Már sírja horpadt földhalom,
emléke ernyedte fájdalom,
fejfája záporvert fehér,
nem ismer senki rá, csak én.

Jó volt, elég volt, mint kenyér,
egész szívével volt enyém,
féltő szerelme, mint az ár,
ölelt át sorsom alkonyán.

Már messze, messze, messze
van.

A csillagok közt száll szavam,
szárnyára ül nagy, méla csend,
de én tudom, hogy arra ment.

ARANYMENYEGZŐ

NAGYVÁRAD – Czentye Gyula és felesége **Magda** március 18-án, családi körben ünnepelte házasságkötésük 50. évfordulóját. Az 1Kor 13-mal köszöntötte szüleinket Gyula, a nagyobbik fiuk, a Béthel gyülekezet lelkipásztora, megemlékezve a szeretetről, mely bearanyozta életüket, és arról a sok-sok szeretetről, amelyben részünk volt gyermekkorunkban. Házasságukat az Úr megajándékozta négy gyermekkel: Gyula, Magdi, Judit és Attila, valamint kilenc unokával. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg őket továbbra is ilyen Krisztusban elrejtett, boldog, példaadó házassággal. (*Leányuk: Magdi*)

